

kendes på grundlag af en af biskoppen godkendt *overenskomst* mellem valgmenigheden og et trossamfund uden for folkekirken om benyttelse af en af dettes kirker, idet der har vist sig at være praktisk behov for en sådan regel.

Det hidtil gældende krav om, at de, der ansøger om anerkendelse af en valgmenighed, skal have *egen husstand*, er *erstattet* med en regel om, at ansøgerne skal opfylde betingelserne for at have *stemmeret ved valg til menighedsråd*. Under hensyn hertil er minimumsantallet af ansøgere forhøjet fra 20 til 50.

Da loven åbner adgang til, at en præst stadfæstes som *præst for flere valgmenigheder*, kan præstens bopæl ikke i alle tilfælde betragtes som menighedens domicil. For at forebygge tvivl, f. eks. i forbindelse med valgmenighedens deltagelse i bispevalg, er der nu indført en pligt for valgmenigheder til at anmelde til kirkeministeriet, hvor menigheden har sit *hjemsted*.

Da der ikke har vist sig behov for at opretholde den hidtil gældende bestemmelse om, at en valgmenigheds anerkendelse som regel ikke bør finde sted i det første år efter, at en ny sognepræst er blevet ansat, er denne bestemmelse ophævet.

Betingelserne for *stadfæstelse af valgmenighedspræster* er uændrede, bortset fra at det ikke længere vil være til hinder for stadfæstelse, at en tidligere meddelt stadfæstelse som præst for en anden valgmenighed ønskes opretholdt.

Efter loven er der som hidtil adgang for ministeriet til at meddele en valgmenighed tilladelse til at anlægge en kirkegård til brug for valgmenighedens medlemmer, og denne adgang er ikke som tidligere gjort betinget af, at menigheden har sin egen kirkebygning. Derimod er der i stedet for den hidtil gældende lovs forskrift om, at der på kirkegården skal lyses en deklaration til sikring af kirkegårdens fred og vedligeholdelse, indført en bestemmelse om, at der skal tilvejebringes en af kirkeministeriet godkendt sikkerhed for kirkegårdens fortsatte vedligeholdelse i tilfælde af menighedens opløsning.

I sin fremsættelsestale udtalte kirkeministeren bl. a., at bestemmelsen i lovforslagets § 8, hvorefter valgmenighedernes udgifter skal afholdes af menighedens medlemmer, svarer til den hidtil gældende bestemmelse, idet det ligger udenfor formålet med lovrevisionen at ændre valgmenighedernes økonomiske vilkår. Bestemmelsen er så-